

— 67 —

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΔΓΙΟΥ

"Ο ιερεὺς μετὰ τό, Εὐλογητός, λέγει τό, Τρισάγιον, Δόξα Πατρὶ. Παναγία Τριάς. Πάτερ γῆμῶν." Ότι Σοῦ ἔστιν κτλ.

Καὶ ἔπειτα φάλλει τὰ τροπάρια ταῦτα. "Ηχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων, τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου, σῶτερ, ἀνάπταυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωῆν, τὴν παρὰ Σοῦ, φιλάθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν Σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἄγιοι Σου ἀναπαύονται, ἀνάπταυσον; Κύριε, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρὶ.

Σὺ εἶ δ Θεὸς γῆμῶν, δ καταβὰς εἰς ἄδην καὶ τὰς δδίνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου, σῶτερ, ἀνάπταυσον.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβειε τοῦ ἐλεγήθηναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου.

"Ο διάκονος ἡ ἡ ιερεὺς"

Ἐλένησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέγησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρή-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ
(τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημ-
μαλημα ἐκουσιόν τε καὶ ἀκούσιον. "Οπως Κύριος ὁ
Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀνα-
παύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν καὶ ἀφεσιν τῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτη-
σώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱερεύς

Ο Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, δ
τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταρ-
γήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος. Αὐ-
τός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμη-
μένου δούλου Σου (τοῦδε) καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ
φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα
ἀπέδρα δδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα
τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ,
ὧς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός συγχώρησον, δτι
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, δις ζῆσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει.
Σὺ γάρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· η
δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ δ
λόγος Σου ἀληθεια.

Οἱ διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱερεύς

Οτι Σὺ εἶ η ἀνάστασις, η ζωὴ καὶ η ἀνά-
παυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου Σου (τοῦδε), Χριστὲ

ο Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ τῇ ἀπόλυσις.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ο Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἔξουσιάζων ὡς Θεὸς καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ο ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν δσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου τετραημέρου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου Σου (δεῖνος) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαῦσαι καὶ μετὰ δικαίων συναριθμῆσαι καὶ ἡμᾶς ἐλεησαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεημων Θεός. Δι εὐχῶν, κτλ.

**Αἴτησες γενομένη κατὰ τὰ Σύνθετα τῶν
ψυχῶν.**

Ἐλέησον ἡμᾶς, ο Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων εὔσεβῶν καὶ δρθοδόξων χριστιανῶν, Βασιλέων, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν, Μοναζουσῶν, Πατέρων, Προπατόρων, Πάππων καὶ Προπάππων ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημ-